

BIJBELSTUDIES

LEVEN & LIJDEN MET CHRISTUS
RON VAN DER SPOEL

BIJBELSTUDIE 9

VEILIG IN GODS HAND

Nadat Petrus weer tot zichzelf gekomen was, zei hij: "Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden om me uit de handen van Herodes te bevrijden."

Handelingen 12:11

De vervolging van christenen is er al vanaf het prille begin van de kerk. Na de geboorte van de kerk op het Pinksterfeest in Jeruzalem barst de vervolging al direct los. Eerst door Saulus, de latere Paulus, maar niet alleen door fanatieke Farizeeërs, ook de overheid begint al snel met vervolging. Koning Herodes, kleinzoon van de Herodes die alle jongetjes in Bethlehem liet doden en zoon van de Herodes die Jezus ter dood veroordeelde, probeert in een goed blaadje te komen bij de joden. Dat doet hij door de christelijke kerk, waar zich ook veel heidenen bij aansluiten, te vervolgen. Eerst laat hij Jacobus, de broer van Johannes, doodsteken. Vervolgens neemt hij ook Petrus gevangen. Dat gebeurt tijdens het paasfeest en daarom wordt Petrus niet direct terechtgesteld, maar moet hij wachten tot na het feest. Tot die tijd wordt hij extreem zwaar bewaakt. Herodes weet dat als je de gemeente van Christus wil breken, je haar voorgangers uit moet schakelen. Zo ging dat toen, en zo gaat dat nog steeds. De pastoren zijn bijna altijd het eerste doelwit van vervolgers. Zij zelf worden vaak gemarteld, opgesloten of gedood. Hun gezinnen worden lastiggevallen, hun kinderen op school door leraren en leerlingen gepest. Pastoren en hun gezinnen zijn altijd het eerst aan de beurt.

Herodes probeert de kerk uit te roeien door haar leiders te doden. Jacobus is al vermoord en nu is Petrus dus aan de beurt. Is de gemeente al geknakt door de moord op Jacobus en de arrestatie van Petrus? In vers 5 staat: "Terwijl Petrus onder zware bewaking zat opgesloten, bleef de gemeente vol vuur voor hem bidden tot God." Kennelijk geeft dat gebed Petrus zo'n vertrouwen dat hij, in wat de laatste nacht van zijn leven zou moeten zijn, diep ligt te slapen terwijl hij is vastgeklonken aan twee soldaten. Dan verschijnt er een engel van de Heer die hem, zonder dat iemand het merkt, bevrijdt van de boeien, de gevangensdeuren opent en zegt: doe je jas en je schoenen aan en volg mij. Petrus denkt dat hij een visioen ziet, dat hij slaapwandelt. Pas buiten beseft hij dat het echt gebeurd is, dat hij vrij is. Wat een machtige ingreep van de Heer, wat een wonder.

We vragen ons bij dit gedeelte vaak af waarom Jacobus niet werd gered en moest sterven, en Petrus door God werd bevrijd en mocht blijven leven. Waarom worden zoveel christenen gedood of gevangen, terwijl talloze anderen in diezelfde landen vrijuit gaan en als gemeente (zij het in het geheim) bij elkaar kunnen blijven komen. Dit zijn vragen waar we geen antwoord op weten, de Bijbel maakt het in dit geval ook niet duidelijk. Wat altijd wel weer opvalt, is dat we deze vragen meestal niet horen bij de vervolgte kerk. Voor hen is het lot van gevangenschap of marteling om je geloof eigenlijk de normale gang van zaken. Degenen die dat niet

hoeven mee te maken, vormen een wonderlijke uitzondering.

Dit besef dat sterven met Jezus of omwille van Jezus de gebruikelijke route is, is wijdverbreid in de vroege kerk en in de vervolgde kerk vandaag de dag. Paulus schrijft dat ook al vanuit de gevangenis naar de gemeente van Filippi: "Want voor mij is leven Christus en sterven winst. Als ik blijf leven, kan ik vruchtbaar werk doen, maar toch weet ik niet wat ik zou kiezen" (Filippenzen 1:21,22). De vraag is dus wie beter af is, Jacobus of Petrus. Paulus zou niet kunnen kiezen met wie van die twee hij zou willen ruilen. Het was voor de eerste christenen een eer om voor Jezus gemarteld en gedood te worden. Openbaring spreekt over de kroon die op hun hoofd wordt geplaatst in de hemel.

Voor ons zijn dit vreemde gedachten, wij klampen ons met alles wat in ons is vast aan het leven. Maar wat een les leren we van de geschiedenis van Jacobus en Petrus. Er zijn grotere en diepere waarden dan het leven. Als je weet dat God het beste voor het laatst bewaart, dat je een heerlijke toekomst wacht bij de Vader, dat Jezus en Zijn engelen je opwachten aan de andere kant van de dood, dan hoef je niet meer per se 100 jaar te worden. Dan is de dood nog steeds de laatste vijand, maar wel een

verslagen vijand. Daarom juicht Paulus in 1 Korintiërs 15: "Dood, waar is je overwinning? Dood, waar is je angel?" (vers 55). Daarom stelt de gemeente van Jacobus en Petrus niet de vraag: waarom de een niet en de ander wel? Want ze weten heel goed dat Jacobus als Petrus allebei bevrijd zijn, ieder op zijn eigen manier.

GESPREKSVRAGEN

1. Als je de gemeente wilt verzwakken, moet je haar pastor pakken. Hoe staan in ons land en in onze tijd voorgangers onder druk?
2. De gemeente bad vurig voor Petrus. Wanneer bid jij voor je voorganger en wat bid je dan?
3. Jacobus wordt gedood, Petrus wordt bevrijd. Paulus zegt in Filippenzen 1:21,22 dat hij niet goed weet welke van die twee hij zou kiezen: sterven en bij Jezus zijn of leven en werken aan het Koninkrijk. Hoe kijk jij hiernaar?